

[Viggo Starcke.]

frygt, siden Bismarck indledte den tyske protektionisme og påbegyndte den tyske aggression. Der hersker stadig mistænksomhed overfor alt, hvad der er tysk, en så stor mistænksomhed, at da jeg fornylig på et politisk møde omtalte de ting, der er sket nede i Vesttyskland i den sidste tid, stod en socialdemokratisk medtaler op og sagde: „Dr. Starcke, der jo er så begejstret for alt tysk —“.

Jeg vil derfor gerne sige, at også jeg er skeptisk og tilbageholdende overfor Tyskland. Jeg var tilfældigvis en af de første, der skrev og advarede imod den begyndende nazisme. Danmark har høstet meget bitre erfaringer af tysk magtpolitik, men des større betydning må man tillægge det, at Tyskland af i dag synes at ville genrejse sig selv gennem en frisindet politik. Dette er ikke blot af betydning for Tyskland, det har også betydning for Danmark, for hvert eneste land i Europa. Det er trist, at den såkaldte liberaliseringsregering i Danmark nåede at udrette så lidt på liberaliseringens område. Danmark har for det vesteuropæiske områdes vedkommende en officiel liberaliseringsprocent på 75 — den reelle ligger endnu lavere —, men Vesttyskland har liberaliseret 90 pct.

Op gennem årene har retsforbundet utrætteligt anbefalet anvendelsen af en sådan politik, som er blevet gennemført nede i Vesttyskland. Vi har gennem årene samarbejdet valutacentralen, angrebet inflationen, ønsket liberaliseringen fremmet, restriktionerne ophævet og rationeringerne afskaffet. Det er et godt tegn nu, at et konservativt blad som „Nationaltidende“ den 4. oktober i en artikel om dr. Erhard med glæde citerer Erhards ord: „Øget eksport ved at øge importen.“ Erhards mål er at få staten ud af erhvervslivet. Hans mål er, som Peter Schmid skriver i „Samtid och Framtid“:

„Bort med licenser og kontingenter, frem med den frie markedsökonomi, hvor produktion og priser afbalanceres gennem tilbud og efterspørgsel og deres indbyrdes samspil.“

På et møde for få dage siden, den 12. ds., i Erhvervenes Oplysningsråd her i byen talte professor Röpke og sagde, at ethvert land, der vil underkaste sig pengepolitisk

selvdisciplin, kan gå over til fri konvertibilitet, fri omvekslelighed af valuta, og derved afvikle de andre restriktioner. Det sidste, han sagde den aften, var, at den nye, liberalistiske kurs i Tyskland ganske simpelt var en tilbagevenden til sund fornuft, til god, gennemprøvet liberalism. Han sluttede med at sige, at han mente, at det var Tysklands pligt at gøre dette, fordi det var Tyskland, der begyndte med de planøkonomiske udskjelser, som bragte Europa til bankerottens rand.

Der er endnu lang vej frem. Tyskland har stadig høje todsatser, høje skatter, store problemer med flygtningene, invaliderne, bureaukratiet og de gamle pensionister, og jordpriserne stiger dernede; men meget taler for, at Tysklands fremtidsskæbne kan blive afgørende for Europas fremtidsskæbne. Derfor er det, der sker i Tyskland i dag, af verdenspolitisk betydning. De praktiske erfaringer er en eksperimentel bekræftelse af, at retsforbundet har haft ret. Vi har utrætteligt, under hård modgang, peget på faren ved planøkonomien og den socialistiske inflation, og selvom det ikke har givet stemmer og mandater, så er det en ære for retsforbundet, at vi har talt sandhed, og en skam for de partier, der ikke har villet lytte dertil.

Frederik Lyng: Vi to nye grønlandske medlemmer af det høje ting ønsker at udtale vor dybtføjte tak for god modtagelse her i tinget, først med Hans Majestæt Kongens tale, derefter med den højtærede statsministers tale og senere med andre ærede medlemmers taler lige fra formandens til de foregående taleres gode ønsker og lovede tilsgang om velvilligt samarbejde med os.

Fra den af den højtærede statsminister ved åbningen af folketinget den 6. oktober fremsatte redegørelse for de af regeringen påtænkte foranstaltninger vil jeg tillade mig i korthed at nævne forskellige afsnit. Det er rigtigt, som af den højtærede statsminister fremhævet, at der fra og med 1950-lovene for Grønland mere end tidligere år er indledt et storstilet arbejde for at op-hjælpe det grønlandske samfund og Grønlands erhvervsliv og føre Grønland frem fra kolonistatus til ligeberettiget del af det danske rige.

I dag er Grønland en del af Danmark, og